

[Socialministeren.]

begynde Talen om, at det havde dog vist egentlig været meget bedre at forhøje Aldersrenten for dem, der i Forvejen har Aldersrente? Jeg er den første til at erkende, at der meget vel kunde være Grund til at forhøje Aldersrenten; det er saa sikkert som noget, at den Aldersrente, vi nu betaler i dette Land, er ikke saa høj, at den frister nogen til, naar ikke det er strengt nødvendigt for dem, at leve af Aldersrente.

Derfor kan jeg heller slet ikke tage alt for alvorligt paa det ærede Medlem Hr. Knud Kristensens meget kraftige Advarselstale. Hvad betyder denne Tale, at der kan bruges meget mere, og hvorfor ikke sætte de Mennesker ind i Produktionen! Jeg kom uvilkaarlig til at mindes mange af de Taler, jeg selv har holdt ude omkring, fordi det ærede Medlem Hr. Knud Kristensens Tale jo i Virkeligheden i sit Grundsyn ikke var saa lidt socialistisk, men det ærede Medlem ved jo lige saa vel, som alle andre ærede Medlemmer i dette høje Ting ved det, at det er ikke alene gjort med at sige, at nu sætter vi de Folk ind i Produktionen, saa faar vi saa meget mere af Produkter til Fordeling, og saa er der Beskæftigelse til dem alle sammen. Det Erhverv, det ærede Medlem selv tilhører, er jo det bedste Bevis for, hvordan Vilkaar, paatvunget os udefra, spiller ind paa afgørende Maade med Hinsyn til Produktion og Omsætning, og det gælder jo ikke alene det Erhverv, det ærede Medlem repræsenterer, det gælder ogsaa andre Erhverv. Jeg behøver slet ikke at holde hele det Foredrag, som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen en anden Dag i en anden Forsamling er i Stand til at holde lige saa godt, som jeg kan holde det, fordi det ærede Medlem ved lige saa god Besked med de Ting som jeg og ved, at vi er ikke uden videre i Stand til alene at bestemme hverken Produktion eller Omsætning, Indkøb af Raastoffer, Priserne derpaa og alt det, dermed hænger sammen.

Dette gælder ogsaa, naar det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen taler om Regeringens Beskæftigelsespolitik. Det kan ikke nytte noget, hvor god Vilje vi end har paa dette og andre Omraader. Selv om vi var fuldkommen enige om den Politik, der skulde føres, vilde det alligevel ikke hjælpe

os over de Vanskeligheder, som vi er paatvunget af Vilkaarene udefra, og saa længe vi lever under de Tilstande, saa længe vi ikke er i Stand til selv at være i langt højere Grad medbestemmende, end vi er nu, saa længe vil de Teorier, om hvilke det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen og jeg altsaa er enige, at der kan bruges meget mere, det er bare at faa Folk i Arbejde og lave alt det, der kan bruges, saa længe vil de ikke kunne gennemføres i Praksis.

Jeg skal anbefale dette høje Ting at vedtage Flertallets Ændringsforslag og stemme mod Mindretallets.

Ordføreren (Villumsen): I Eftermiddagsmødet fremsatte det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen en Udtalelse gaaende ud paa, at naar det nu blev vedtaget at genoptrykke 3 af Socialreformens Love, var Venstre derigennem fritaget for Socialreformen. Jeg synes, at det ærede Medlem næsten var alt for snedig, da han fremsatte denne Udtalelse. Den frister jo ligefrem til at tage denne lille Ændring om Optrykningen tilbage og derigennem fastholde det ærede Medlems Ansvar for denne Lovgivning! Jeg synes nu ikke, det ærede Medlem skulde indtage det Standpunkt, thi selv med de nu foreslaaede Ændringer kan det ærede Medlem saamænd godt være sin Underskrift paa Socialreformen bekendt. Der findes sikkert inden for Lovgivningen andre Omraader, hvor Venstre hellere maatte ønske sin Underskrift strøget end her paa dette Felt. Nej, ærede Medlem, vær hellere med til stadig at forbedre Loven, at til-danne den efter Livets Krav. Jeg tror, at det ærede Medlem i høj Grad har Lysten dertil!

Baade Venstres ærede Ordfører og de ærede Medlemmer Hr. Vanggaard og Hr. Knud Kristensen tillægger i det hele taget Udvidelsen af Aldersgrænsen en overdreven økonomisk Betydning. De ærede Medlemmer taler kun om Statens og Kommunernes stigende sociale Udgifter, giver det Udseende af, at det er Skatteyderne, der bærer hele Korset, betaler de 270 Mill. Kr., der var Tale om i Aaret 1934—35. Hvorfor nævner man ikke i samme Aandedræt de store Kontingenter, som den jævne Befolkning udreder til Syge-, Invalide- og Arbejdsløshedsforsikringen? Det drejede sig i 1935